

[Lotte Henriksen]

lande kommer jo i høj grad an på involvering, prioritering af projekter og vilje. Er vi i stand til at måle graden af demokrati ved at tælle antallet af politiske partier? Kan vi således samtidig tage det hensyn, der bør tages til landets sammensætning af etniske og/eller stammemæssige forskelle? Kan hensynet til miljøforståelsen måles på graden af forurening i et område? Svaret er nej.

Jeg ved, at nogle frygtelig gerne ville kunne sidde med en regnemaskine og en facitliste og på den måde dele verden op i gode og dårlige lande – eller for den sags skyld dele projekter op i rigtige og forkerte – af hensyn til fattigdomsorienteringen. Selv om det ville være lettere – også i bistandspolitikken – blot at kontrollere effektivitet og størrelse, tror jeg, at det i fremtiden vil være mere nødvendigt at nuancere dette forhold.

Med sektorstrategierne må de politiske prioriteringer indgå i en helhedsorienteret vurdering af det enkelte land. Målbarheden bør være en flytbar størrelse. Partnerskabet må indeholde politiske drøftelser. Målene skal sættes i samarbejde med de lokale samarbejdspartnere, hvis de skal tro på, at de har et reelt ansvar. Resultater bør ikke kun vurderes i vore værdinormer, men bør være påvirkelige under dialog. I de fleste tilfælde viser virkeligheden, at en dialog er mulig, og at den udvikler samarbejdet, heldigvis.

Samarbejdet mellem os og det enkelte udviklingsland er oftest udgangspunktet for vores politiske prioritering; men en styrkelse af samarbejdet i de enkelte regioner udviklingslandene imellem har også et perspektiv, der kan betyde styrkelse af udviklingslandene. En direkte støtte til regionale strukturer og institutioner kan forhåbentlig styrke udviklingslandenes position i et verdenssamfund, der jo i høj grad positionerer sig.

En af verdens store udfordringer netop nu er at stoppe den hastigt stigende befolkningstilvækst. Verdens befolkning vil om nogle få år udgøre 6 milliarder, men allerede ved årtusindskiftet vil der være lagt endnu en milliard til. I år 2050 vil befolkningsantallet have nået 10 milliarder, og 95 pct. af denne tilvækst sker i udviklingslandene.

Vi er nogle kvinder her i Tinget, der i begyndelsen af denne måned var værter for en konference med befolkningstilvæksten på dagsordenen, hvor også kvinder fra udviklingslande-

ne deltog, alt sammen for at varme op til den store konference om befolkningstilvækst i Cairo i september d.å. Vi var enige om, at det, der er afgørende for at mindske befolkningstilvæksten, er uddannelse og viden. Ikke mindst uddannelse af kvinder er afgørende. I den danske bistandspolitik lægger vi i forvejen stor vægt på kvinders integration i projekterne, herunder ikke mindst uddannelsesaspektet. Som en sydamerikansk kvinde udtrykte det: Uddanner du en mand, uddanner du et individ, men uddanner du en kvinde, uddanner du en nation.

I den danske bistandspolitik er vi endnu ikke nået så langt, at vi har formuleret en befolkningspolitik, men med Cairo-konferencen foran os må det være et mål for indeværende år.

Vi er midt i en proces. Erhvervsliv, NGO'er og mange andre har allerede været inddraget i udarbejdelsen af den strategi, vi har til drøftelse i dag, og processen fortsætter herefter. Nødhjælpsorganisationerne vil blive inddraget i udarbejdelsen af det humanitære beredskab, ressourcebasen vil blive inddraget i udarbejdelsen af landestrategierne, den politiske debat vil fortsætte, og jeg er sikker på, at også Udenrigsudvalgets medlemmer med interesse vil deltage i dette arbejde.

Jeg skal til sidst på vegne af Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget bekræfter den uændrede målsætning for dansk udviklingspolitik, som denne fremgår af lov om internationalt udviklingsamarbejde og Folketingets tilkendegivelser herom, opfordrer Tinget regeringen til

- at fastlægge den fremtidige udviklingspolitik med udgangspunkt i regeringens oplæg »En Verden i Udvikling« og den offentlige debat herom samt løbende
- at drøfte strategiens gennemførelse med Folketingets Udenrigsudvalg, herunder
- at sikre en konkret udmøntning af den overordnede fattigdomsmålsætning i de landestrategier, der udarbejdes for de danske samarbejdslande med henblik på støtte til en bæredygtig udvikling, der sikrer menneskerettigheder og en demokratisk udvikling,
- at koncentrere indsatsen på udvalgte sektorer i programsamarbejdslandene i et samar-